

Mieczysław Rodziewicz

Aleksandria

Informator Archeologiczny : badania 10, 335

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

E G I P T

ALEKSANDRIA

Polska Stacja Archeologii
Śródziemnomorskiej
w Kairze

Badania prowadził dr Mieczysław Rodziewicz. Finansowała Polska Stacja Archeologii Śródziemnomorskiej w Kairze. Siedemnasty sezon badań. Dzielnica miejska III w.p.n.e. - XIV w.n.e.

W obrębie Kom el-Dikka badania prowadzone były na 2 odcinkach. Przede wszystkim kontynuowano eksplorację tzw. dzielnicy mieszkalnej - sondaż "W". W tym celu przedłużono wykop w kierunku południowo-wschodnim odkrywając całość centralnego korytarza obszernego domu późnoantycznego z VI-VII w. Odsłonięto też kolejne pomieszczenia przylegające do tegoż korytarza. Do najciekawszych odkryć należą tynki niektórych pomieszczeń zdobione rytą dekoracją geometryczną i floralną, Rozszerzając wykopy na południe osiągnięto kraniec terenu nadającego się do eksploracji /dalej znajduje się już współczesna zabudowa/ oraz natrafiono na pierwsze pomieszczenia następnego domu mieszkalnego. Powyżej poziomu późnolateńskiego odkopano groby tzw. nekropoli arabskiej górnej z XIII-XVI w. osiągając przypuszczalnie jej wschodnią granicę.

Spośród znalezisk ruchomych na wyróżnienie zasługują fragmenty marmurowych rzeźb oraz duże ilości ceramiki późnoantycznej i wczesnochrześcijańskiej.

Drugim badanym odcinkiem była starożytna ulica R-4 dzieląca dzielnicę mieszkalną od łaźni i cystern. Uchwycono jej jeden fragment przy wschodniej fasadzie łaźni w pobliżu frigidarium, drugi przy wschodniej ścianie cystern. Odsłonięto nawierzchnię jezdni z ciosów bazaltowych wypełnionych gliną i tłuczniem ceramicznym pochodzącą z okresu późnoantycznego. Udało się jednocześnie stwierdzić, że ten ciąg komunikacyjny używany był również w okresie wczesnoarabskim.

Poza koncesją na Kom el-Dikka misja polska przeprowadziła wykopaliska ratunkowe w pobliżu dworca kolejowego. Natrafiono tam na ślady niewielkich łaźni z okresu późnoantycznego oraz na bardzo cenne odpady warsztatu produkującego lampki ceramiczne.

Badania są kontynuowane.